

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

8 juni 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over een federaal agentschap voor ruimtevaart

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de reconversie van de Boelwerf te Temse

Commissie voor Economie, Landbouw Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 8 juni 2000

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Didier Ramoudt

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.29 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over een federaal agentschap voor ruimtevaart

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbossche tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over een federaal agentschap voor ruimtevaart.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik was op 17 mei 2000 als enige Vlaamse volksvertegenwoordiger aanwezig op de vergadering van het VRI, het Vlaams Ruimtevaartinstituut. De voorzitter van de raad van beheer, de heer Parmentier, heeft daar een boeiende uiteenzetting gegeven over de betekenis van het bedrijfsleven in de ruimtevaartsector, met een schets van alle problemen die daar rijzen. Zo vertelde hij ons dat telecommunicatie in 1999 helemaal geen succesverhaal was, maar dat er wel een aantal perspectieven en toekomstbeelden waren.

Hij uitte ook een aantal bedenkingen en verzuchtingen, die ik hier graag naar voren zou brengen. Zij staan immers haaks op de stellingen die de Vlaamse regering in andere materies heeft ingenomen. Hij zei dat Vlaanderen een aantal prioritaire projecten zou hebben gedefinieerd, die op korte termijn moeten worden gerealiseerd. Uit zijn uiteenzetting kon ik niet afleiden om welke prioriteiten het gaat. Ik kon er wel uit afleiden dat de finan-

ciering van de politieke initiatieven in deze sector bijna voor 100 percent federaal gebeurt. Er is dus wel een Vlaams concept, maar geen Vlaamse financiële input. De voorzitter zei letterlijk dat er op regionaal vlak in het verleden spijtig genoeg te weinig initiatieven werden genomen.

De heer Parmentier kwam ook tot een aantal concrete acties. Ten eerste zei hij dat er ruimte moest worden gecreëerd voor de kleine en middelgrote ondernemingen. Ten tweede pleitte hij voor de oprichting van een federaal ruimtevaartagentschap, dat niet zou worden opgebouwd volgens het top-down-principe, maar wel volgens het bottom-up-principe.

De industriële wereld is dus voorstander van een efficiënt Belgisch beleid, zelfs als beslist zou worden over te gaan tot een gedeeltelijke of volledige regionalisering van de bevoegdheid voor ruimtevaart. Zij vraagt om een neutraal instrument dat van de bevoegdheidsherschikking een neutrale operatie maakt voor de ruimtevaartindustrie. Dat is toch een eigenaardige stelling ? Eigenlijk zegt de wapenindustrie dat de Brusselse, Waalse en Vlaamse overheden mogen doen wat ze willen, maar dat hun bedrijvensector een Europese dimensie heeft en niet wil worden geslachtofferd op de bank van de regionalisering.

Dat staat natuurlijk haaks op een aantal in het verleden institutioneel goedgekeurde stellingen. Ik denk aan de Schrikkelnota, waarin werd gepleit voor de regionalisering van de ruimtevaart. Maar hier wil ik de minister niet mee confronteren. Ik wil dat wel doen met de principes die zijn verworven op de federale Costa, waaronder de regionalisering van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel en de oprichting van een bevoegd agentschap. Ik vind het boeiend om dat hier aan te kaarten.

Vandenbossche

Wat is de mening van de minister ? Verliest het VRI zich in het concept ? Is het VRI verbitterd over de houding van de Vlaamse regering in het verleden ? Is de houding van de Vlaamse regering gewijzigd ? Het is absoluut noodzakelijk dat de Vlaamse regering signalen zendt aan deze sector opdat deze regionaal gevoeliger zou worden. Het leuke van de toespraak was de suggestie aan het Vlaams Parlement over de samenstelling van het agentschap : over die samenstelling wil men nog praten, maar het federale concept moet in ieder geval worden gevrijwaard.

In het laatste onderdeel van zijn uiteenzetting stak de heer Parmentier wel nog de hand uit naar de Vlaamse regering. Een Vlaamse ruimtevaartfinanciering werd daarbij als doelstelling naar voren geschoven. Er werden van de Vlaamse overheid een aantal impulsen gevraagd, dus ik denk dat de Vlaamse regering daar nog wel een beleid kan voeren.

De fundamentele vraag is wat de minister denkt over het bottom-up-principe, dat duidelijk wordt gehandhaafd door het VRI. Het is beleidsmatig bovendien aangewezen om vertrouwenwekkende signalen uit te zenden naar deze toekomstgerichte sector, dit om ervoor te zorgen dat de wapenindustrie met meer vertrouwen de regionale overheid tegemoet treedt. De economie moet zich niet altijd aanpassen aan de politiek, de politiek moet zich soms ook al eens aanpassen aan de economie.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem aan dat mij niet wordt gevraagd hier over een staatshervorming te praten. Vlaanderen moet proberen om in dit dossier zeer pragmatisch te reageren. Ik heb via de pers ook kennis genomen van de vraag van de Vlaamse ruimtevaartindustriëlen tot de oprichting van een onafhankelijk opererend ruimtevaartagentschap, met inbreng van de gewesten.

De bevoegdheidsverdeling inzake ruimtevaart tussen de verschillende overheden is op dit ogenblik inderdaad nogal bizar. In principe zijn de gewesten bevoegd, dit met uitzondering van de internationale aspecten. In de praktijk stellen we vast dat alle budgetten via internationale samenwerking verlopen. Het gaat om een pot van ongeveer 16 miljard frank, waarvan 90 percent naar de samenwerking met de ESA gaat en 10 percent naar de bilaterale

samenwerking met Frankrijk. De facto gaat het dus eigenlijk om een bijna uitsluitend federale bevoegdheid omwille van de besteding van de financiële middelen.

Ik kan alleen maar vaststellen dat Vlaanderen tot op vandaag de eigen bevoegdheid nog niet heeft ingevuld. De voorbije jaren heeft Vlaanderen ook geen initiatieven op dat vlak genomen. Bij het aantreden van de Vlaamse regering midden vorig jaar en naar aanleiding van de opstelling van de beleidsbrieven werd dit onderwerp besproken. Ik verheer niet dat de meeste druk afkomstig is van de luchtvaartindustrie. Daar zijn we met heel concrete dossiers bezig, waarover we hier in de commissie al een paar keer van gedachten hebben gewisseld. In onder meer het Airbus-dossier werd een brug gelegd naar de Vlaamse ruimtevaartindustriëlen.

De Vlaamse ruimtevaartindustrie is op dit moment goed voor een omzet van 15 miljard frank. Het gaat om een groeisector met veel potentie, zeker in het licht van de invoer van nieuwe technologieën. Vlaanderen heeft op dat vlak heel wat te bieden. In de toekomst moet dan ook meer aandacht worden besteed aan dit bevoegdheidsdomein.

Op dit ogenblik bereiden we twee concrete initiatieven voor. Ten eerste is er het algemeen initiatief in het verlengde van de beslissingen over de luchtvaartindustrie. Hierbij zouden we een procedure ontwikkelen voor de financiering van de 'non recurring costs', dus de opstartkosten van nieuwe productieprojecten in lucht- en ruimtevaart. Het IWT bereidt dit voor. We hebben het daar uitgebreid over gehad bij de interpellaties over het Airbus-dossier. De afspraak werd gemaakt dat het IWT een projectvoorstel zal doen in de loop van deze zomer. Het spreekt voor zich dat ik daar verslag over zal uitbrengen aan het Vlaams Parlement.

Een tweede initiatief is om na te gaan op welke manier de nieuwe mogelijkheden van de recentste technologie inzake satellietfotografie kunnen worden gebruikt. Het gaat om eenmeterresoluties die nu beschikbaar worden. Hierbij zouden we mijn bevoegdheden van ruimtevaart en ruimtelijke ordening combineren. Volgende week zal hier op mijn kabinet een demonstratie over worden gegeven. Als deze interessant is, kunnen we overwegen om dit ook te organiseren in het Vlaams Parlement. Ik heb daar zelf al een en ander van gezien, onder meer bij Alcatel Antwerpen. We moeten nagaan hoe Vlaanderen in zijn beleid actief kan inspelen op de ontwikkeling van die nieuwe technologieën in de ruimtevaartsector.

Van Mechelen

De VRI deed dus het voorstel om een federaal ruimtevaartagentschap op te richten. Men mag natuurlijk nooit 'nooit' zeggen. Ik ben bereid om alles te onderzoeken, op voorwaarde dat het een meerwaarde oplevert voor Vlaanderen. De heer Vandebossche heeft gerefereerd aan de besprekingen in de Costa over het federaal agentschap voor de buitenlandse handel. Het belang en de invulling van dat agentschap moeten worden uitgewerkt in een samenwerkingsakkoord. In dat akkoord moet een evenwicht worden gevonden tussen de belangen van de federale overheid en die van de gewesten. Daar gaat het dan om een verplicht samenwerkingsakkoord. De contouren van een dergelijk samenwerkingsakkoord zijn dan ook essentieel om ons te doen beslissen een dergelijke denkwijze te volgen.

Ik ben bereid een vorm van samenwerking te onderzoeken. Minister Picqué heeft mij hier nog geen vraag over gesteld. We zullen ons standpunt voorbereiden. Gelet op de veelheid aan Europese projecten moeten we nagaan hoe we de belangen van de Vlaamse ruimtevaartindustriëlen het best kunnen verdedigen op federaal niveau. Ik geef er nog geen uitsluitel over of dit het best gebeurt door de huidige manier van werken of binnen een federaal agentschap met een samenwerkingsakkoord. Ik ben echter bereid om suggesties te aanvaarden en het dossier te bespreken.

Daarnaast is het essentieel dat we in Vlaanderen starten met de ontwikkeling van een eigen beleid voor deze sector. We zullen het daar later nog over hebben, als we het hebben over het IWT en het nieuwe besluit in wording. Binnen de reguliere financieringsmechanismen en de actieve instellingen moeten we nagaan hoe we kunnen voldoen aan de behoeftes van deze sector.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is belangrijk dat een aantal initiatieven werden aangekondigd.

Overleg is inderdaad noodzakelijk. Het is ook belangrijk voor de mensen uit de Vlaamse ruimtevaartindustrie dat u als minister alles op alles zet om de Vlaamse impact te laten prevaleren op het federaal concept. Bepaalde bedrijven behouden liever wat ze hebben en staan wat afwijzend tegenover veranderingen. Binnen sterke samenwerkings-

akkoorden kunnen de Vlaamse accenten echter toch sterker doorwegen. Ik ben dan ook benieuwd of de heer Parmentier zijn toespraak in het jaar 2001 wat zal nuanceren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de reconversie van de Boelwerf te Temse

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de reconversie van de Boelwerf te Temse.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, sinds de falling van de Boelwerf te Temse liggen die gronden, waarvan de reconversie dringend zou moeten gebeuren, er ongebruikt bij. Die locatie is nochtans perfect gelegen om tegemoet te komen aan de in het Waasland alomtegenwoordige vraag naar nieuwe industriegronden. De gronden liggen immers centraal in de gouden driehoek Antwerpen-Brussel-Gent en beschikken bovendien over een twee kilometer lange kade langsheen de Schelde.

Bij een verkoop van de gronden aan de geïnteresseerde bedrijven – naar verluidt hebben zich reeds 150 kandidaten aangemeld – zouden de curatoren voldoende geld in handen krijgen om de nog achterstallige vergoedingen aan de ex-werknemers te betalen, zouden er nieuwe jobs komen in de tot op heden sterk geteisterde gemeente Temse waar de werkloosheid de pan uitrijst en zouden mogelijkheden vrijkomen om de grond te saneren. Bovendien zou daardoor de druk verlichten op de Intercommunale Land van Waas, als vragende partij om in de omgeving van Doel de MIDA-opsputtingen toch te realiseren, waardoor in bijkomende industriële percelen zou worden voorzien.

Hier komt echter een groot probleem aan de oppervlakte. De Vlaamse administratie beschouwt de hele werf namelijk als één kadastraal perceel en dit heeft al te verstrekkende gevolgen. OVAM eist immers dat eerst de gehele werf gesaneerd wordt vooraleer ook maar één vierkante meter mag wor-

De Cock

den verkocht. In de commissie voor Leefmilieu verklaarde minister Dua op 5 april jongstleden dat het OVAM-advies enigszins toegeeflijk is. Zij antwoordde toen: 'De overdracht van de gronden zou reeds kunnen plaatsvinden vooraleer de verplichtingen tot bodemsanering worden vervuld, maar dit dan wel onder voorwaarde van het aangaan van een eenzijdige verbintenis en het opbouwen van een financiële zekerheid.'

Wat dit in de praktijk betekent, is ons niet helemaal duidelijk. Op de werf is er logischerwijze heel wat historische vervuiling aanwezig en dit leidt tot een veelvoud van problemen. Daarbij denk ik in de eerste plaats aan de leegstandboete, opgelegd door de administratie Ruimtelijke Ordening, ter waarde van het cumulatief bedrag van 240 miljoen frank voor de drie vorige jaren, namelijk 1998, 1999 en 2000, maar ook aan het mislopen van een subsidie van circa 60 procent van het totale bedrag van de sanering, betaald door de administratie Economie, met de karige en ons inziens onvoldoende geargumenteerde verklaring 'Tot onze spijt kunnen we geen gevolg geven aan uw aanvraag'.

Op die manier komen de curatoren in samenwerking met alle partners van de 'task force' – zijnde de Intercommunale Land van Waas, het gemeentebestuur Temse, de vakbonden, de Kamer van Koophandel en Nijverheid, Gimvindus en de Economische Raad Oost-Vlaanderen – in een vicieuze cirkel terecht met alle mogelijke gevolgen voor de hele regio.

Bovendien is rond de gronden van de Boelwerf reeds een belangrijk bedrijf actief. Het betreft het bedrijf Belgomine dat steeds meer Scheldeoever inpalmt, maar dat zijn activiteiten veel beter op de gronden van de ex-Boelwerf zou verrichten. Zo zouden we de weinige nog overblijvende Scheldeoever enigszins veilig kunnen stellen. Een bijkomend probleem waarover moet worden nagedacht, is dat de Boelwerf altijd ontsloten is geweest via de Schelde. Als daar een bedrijventerrein van wordt gemaakt, dient de ontsluiting via Temse te gebeuren, wat niet evident is.

In verband met deze problematiek wil ik aan de minister de volgende vragen stellen.

Acht de minister het opportuun dat de hele Boelwerf gesaneerd wordt en verkoopklaar wordt gemaakt als industriegrond, ten voordele van de werkgelegenheid in Temse en omgeving? Welke initiatieven is de minister bereid te nemen?

Ziet de minister heil in de oplossing van een splitsing van het kadastraal perceel om zo reeds gedeeltelijk de niet te saneren grond te verkopen, vermits er op die manier reeds geld voorhanden is om te voorzien in de sanering van de gronden en in de vergoedingen voor ex-werknemers?

Klopt het dat de curatoren een subsidie van circa 60 procent van het totale bedrag van de sanering misliepen die betaald zou worden door de administratie Economie, met als enige verantwoording 'Tot onze spijt kunnen we geen gevolg geven aan uw aanvraag'?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Uw vraag heeft betrekking op een interessant dossier waarover ook op een andere plaats in dit huis en in andere besprekingen wordt vergaderd.

Ik denk dat we hier te maken hebben met een soort typedossier. De Boelwerf is namelijk een goed voorbeeld van de problematiek van de Vlaamse 'brown and black sites'. In Vlaanderen – en in het bijzonder in deze regio – zijn industrieterreinen een steeds schaarser goed aan het worden. Het spreekt dan ook vanzelf dat we al het mogelijke moeten doen om te proberen een site van bijna 85 hectare maximaal te valoriseren.

Zoals u weet, is de Boelwerf in 1994 failliet gegaan. Bij mijn aantreden op 13 juli 1999 heb ik moeten vaststellen dat op vijf jaar tijd nauwelijks schot in dit dossier is gekomen. Dit is niets meer dan een vaststelling, dus geen be- of veroordeling van wat in het verleden dienaangaande is gebeurd. Zoals u in mijn beleidsnota Economie kon vernemen, heb ik mij wel geëngageerd om iets te doen aan de problematiek van het tekort aan geschikte terreinen, met een bijzondere aandacht voor de 'brown and black sites' die niet of onvoldoende worden gevaloriseerd.

De Boelwerf vormt wel een heel specifieke situatie. Ik was in oktober vorig jaar zelf nog te gast op die terreinen waar toen, paradoxaal genoeg, de grote meeting plaatsvond van de Vlaamse mini-ondernemingen. Meer dan duizend jongeren kwamen daar toen op een zondag samen om te praten over starters en jonge ondernemers. Ik heb toen van de gelegenheid gebruik gemaakt even over die desolate terreinen te wandelen en ik besepte dat het revaloriseren van die terreinen geen gemakkelijke klus zou worden, in de eerste plaats omwille van de ontsluiting via het water, een probleem waar u daarnet

Van Mechelen

zelf op gewezen hebt. Bovendien beschikt de Boelwerf als toegangsweg slechts over een smal en naar het dorp toe hoog opklimmend straatje. Het was me dus reeds bij mijn eerste bezoek duidelijk dat dit een moeilijk op te lossen dossier zou worden.

In de regionale pers heeft zich in de voorbije maanden rond dit dossier een welles-nietes-spelletje afgespeeld waarin af en toe mijn naam is gevallen. Ik moet u eerlijk bekennen dat ik daar vrij furieus op gereageerd heb omdat ik niet het voorwerp wil uitmaken van een pingpongspelletje dat gespeeld wordt tussen lokale politici die de wijsheid in pacht menen te hebben om te oordelen wie reeds iets goeds of iets slechts heeft gedaan.

In een brief aan de burgemeester van Temse van 25 april 2000 heb ik naar een toekomstvisie gevraagd met betrekking tot de Boelwerf-site. In zijn antwoord meldde hij mij dat er thans een algemene offertevraag loopt voor een studie- en ontwikkelingsopdracht met betrekking tot de Boel-terreinen. De offertes kunnen nog tot 14 juni aanstaande worden ingediend. De studie is dus lopend en de offertes moeten binnenkomen : dit is het mooiste bewijs dat daar tot op de dag van vandaag nog niets aan visievorming is gedaan.

Omdat het tumult maar niet wou gaan liggen, ben ik op 19 mei, een vrijdagavond, zelf naar Temse getrokken waar ik op het gemeentehuis heb deelgenomen aan een werkvergadering waarop ook de curatele, de Wase parlementsleden, de burgemeester en het gemeentebestuur aanwezig waren. Ik heb toen van de gelegenheid gebruik gemaakt om in de meest duidelijke bewoordingen mijn visie te geven op het aansnijden van dit dossier. Naar mijn bescheiden mening is er eerst een masterplan nodig waarbij duidelijk gezegd wordt wat men wil doen op die 85 hectare en waar precies men dat wil doen. Het zou mijns inziens waanzinnig zijn om tot een integrale industriële ontwikkeling over te gaan op een site die als het ware Temse insnijdt. Er zijn daar ook andere visies nodig, bijvoorbeeld huisvesting, gemeentelijke administratie en logistiek, watergebonden activiteiten, toerisme en recreatie. Ik denk ook aan bijkomende industriezone, mogelijk ontsloten langs de waterweg, en voor de dieper gelegen gronden denk ik aan meer vooraan gelegen niet-belastende industrie. Er moet in ieder geval eerst een planologische visie worden ontwikkeld.

Op die vergadering van 19 mei jongstleden viel ik van de ene verbazing in de andere. Ik stond werkelijk perplex toen ik van de curatele vernam dat zij

reeds lang over een dergelijk masterplan beschikte. Ik ben dan uiteraard zo vrij geweest te vragen mij dit onmiddellijk over te maken, maar tot op heden is dit nog steeds niet gebeurd. Ik neem aan dat dit niet hetzelfde zal zijn als het plan waarvoor nu vanwege het gemeentebestuur van Temse een overheidsopdracht loopt. Het moet mij van het hart dat ik dit een bijzonder vreemde aangelegenheid vind.

Met betrekking tot de valorisatie van de terreinen heb ik verwezen naar andere voorbeelden, met name naar de militaire terreinen die een tiental jaar geleden in het kader van de afschaffing van de militieplicht vrijkwamen en die men wou valoriseren met het oog op de financiering van het sociaal passief binnen Defensie. We hebben toen gebruik gemaakt van ons dubbel mandaat om in de commissie voor Ruimtelijke Ordening met toenmalig minister Kelchtermans als principe af te spreken dat eerst een bestemmingswijziging moest worden doorgevoerd om het antwoord te krijgen op de vraag of wit geel, rood dan wel mauve wordt om zo speculatie bij de verkoop van terreinen van meet af aan de kop in te drukken. Hetzelfde eis ik voor de Boelwerf : eerst een bestemmingswijziging met een duidelijke inschatting van de planologische mogelijkheden en pas daarna de valorisatie. U moet ook begrijpen dat de waarde van de gronden sterk kan verschillen naargelang die gebruikt zullen worden voor bewoning, research, recreatie of dergelijke meer.

Wat uw vraag met betrekking tot subsidiëring betreft, wou ik eerst weten wat er zou gebeuren vooreer financiële middelen uit het Fonds voor de sanering van verlaten en verwaarloosde bedrijfsruimten ter beschikking te stellen voor de sanering. Dit fonds wordt momenteel beheerd door de administratie Ruimtelijke Ordening en voorziet in een mogelijke subsidiëring van 30 percent bij aankoop en van 90 percent bij sanering van verlaten bedrijfsruimten. Naargelang de door de curatele ingediende prijs, betreft het evenwel een subsidie-aanvraag van grosso modo 374 tot 411 miljoen frank, wat de draagkracht van het fonds overschrijdt. Als u dan weet dat het fonds eigenlijk gespijsd wordt door opbrengsten uit de heffing van taksen op leegstand in Aalst, Mechelen, Lier, Antwerpen, Gent en noem maar op, dan zou het maar vreemd overkomen die opbrengsten aan één enkel project in Temse te besteden. Van de oorspronkelijke bedoeling, het creëren van een lopend fonds voor stadsvalorisatie, zou daardoor niet veel overeind blijven. Nochtans pleit ik ervoor de leegstandheffingsmiddelen prioritair aan te wenden voor de sanering van vervallen bedrijfsterreinen in stedelijke sites. Ik vond het dan ook moreel niet oordeel-

Van Mechelen

kundig die middelen toe te kennen aan de sanering van de Boelwerf. Daarvoor dienen andere instrumenten en financieringsstromen te worden aangesproken, bijvoorbeeld door middel van de PPS-systemen die momenteel door Gimvindus in het kader van de NV Werfinvest worden uitgedacht. Ik wil bij wijze van besluit van dit hoofdstuk nogmaals beklemtonen dat ik het fonds niet wens leeg te plunderen ten behoeve van één project. Trouwens, mocht een groot deel van die terreinen gevaloriseerd worden voor woonbouwprojecten, dan is het mijns inziens maar billijk dat de valorisatiemeerwaarde voor een deel wordt aangewend voor de financiering van de saneringskosten.

Wat de splitsing van het kadastraal perceel betreft, kan ik het volgende antwoorden. Het opsplitsen van het kadastraal perceel komt niet aan het Vlaams Gewest toe, want het is een federale bevoegdheid. Het federale ministerie van Financiën laat inderdaad de opsplitsing van de 85 hectare niet toe. De wil om over te gaan tot een dergelijke ingreep, is duidelijk afwezig, maar de Vlaamse administratie en OVAM dienen dit te respecteren. Om dit dossier te helpen deblokken heeft minister Dua gebruik gemaakt van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet en een voorstel houdende de afwijking van de toepassing van de artikelen 37, 38 en 39 van het decreet aan de curatele voorgelegd. Dit voorstel wordt thans onderzocht. De kostprijs van de bodemsanering wordt geraamd op minimum 62 miljoen frank en maximum 420 miljoen frank, waarbij uiteindelijk 150 miljoen frank als een realistische schatting wordt vooropgesteld.

Uiteraard wacht ik met grote belangstelling de verdere initiatieven af van het gemeentebestuur van Temse, dat nota bene nog niet eens over een ruimtelijk structuurplan beschikt. Dat ruimtelijk structuurplan, waarvan die 85 hectare integrerend deel moet uitmaken, beschouw ik immers als de passe-partout om het hele dossier aan te pakken. Ik hoop dan ook dat de knoop volgend jaar – wat dus na de

gemeenteraadsverkiezingen betekent – doorgehakt zal kunnen worden.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik heb geen verdere vragen meer, maar wens de minister te danken voor het feit dat hij wel visie heeft op het complexe Boel-dossier. Ik durf er bij hem dan ook op aan te dringen dit dossier bij het kabinet van Economische Zaken op de voet te blijven volgen. Het is immers een uiterst belangrijk dossier met een weerslag die zich niet tot Temse alleen beperkt. Ik wens de minister ook te vragen bij de federale overheid stappen te ondernemen om de kadastrale legger op te splitsen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik heb ook het initiatief genomen om nog deze maand bij mij met alle betrokken partijen te vergaderen omdat ik het meer dan zat ben dat men voortdurend probeert elkaar de zwartepiet toe te spelen. Wat niet gebeurd is, interesseert me niet. Ik wil enkel weten wat we wel gaan of kunnen doen. Daarom zal ik vergaderen met de administratie Ruimtelijke Ordening, met de OVAM, met het kabinet van mevrouw Dua, met de curatele en met het gemeentebestuur om een duidelijk stappenplan op te maken. Zodoende kunnen we bepalen wie wanneer wat zal doen en welke financiële middelen daartoe vereist zullen zijn. Daarbij moeten we in het achterhoofd houden dat een deel van de opbrengst van de Boel-terreinen moet dienen voor het sociaal passief van de werknemers. Uiteraard ligt dit alle parlementsleden na aan het hart.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.06 uur.*
